

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Min aand er lystig, fuld af fryd,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Min aand er lystig, fuld af fryd.", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid119464/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Jeg vil digprise, o dyrligste konge!
Alt det, som uande har, med med mig skal slunge.

Nr. 93.

Mel. Op Christen siel op op etc.

189

Min aand er lyttig, fuld af fryd,
Din herlighed tilbeder,
O! JEsu, alle dyders dyd,
Fuld af fuldkommenheder,
O! store JEsu herlighed,
Eu himmel at forlystes ved.

2. Hand er den viisdom, som saa net
Og rigtig alting føyer,
Hans scepter aldrig nogens ret
For gunst og gave høyer,
O! store JEsu &c.

3. Hand er sin Fader liig i magt,
Sin aand i kraft og glæde,
Med begge øet i evig prægt
Og høye Guddoms sæde.
O! store JEsu &c.

4. Hand er den Guddoms rosmarin,
Som blomstrer uden ende,
Et speyl, hvori GUd Fader sin
Natur kand see og kiende.
O! store JEsu &c.

5. Hand er sin Faders tusindskjøn,
Af evighed oprunden,
Hans velbehag i denne spøn

Nr. 93. End-J.

Nr. 93. Oversættelse. Mein geist trælocket und mein sien, J. Scheffler, Schr. s. 382. Brorsons gengivelse er temmelig tri. — 2, 1: net] smukl. — 2, 3-4: Es. 11, 4; Jfr. 2. Mos. 23, 6. — 3, 1: Mt. 28, 18. — 3, 3-4: 2. Kor. 4, 4; Kol. 1, 15; Hebr. 1, 3. — 5, 1: tusindskjøn] tusindfryd. — 5, 2: Kol. 1, 15. — 5, 3-4: Mt. 3, 17; 17, 5.

Har ingen ende funden.
O! store JEsu &c.

6. Hand er foruden sted og rum,
Dog allesteds til stede,
En kilde, hav og hoved-sun
Af hiertets fryd og glæde.
O! store JEsu &c.

7. Alt hvad fuldkommenhed formaaer,
Det flyder her tilsammen,
Hans magt til evig tid bestaaer,
Hans ord er ja og ainen.
O! store JEsu &c.

8. Retfærdig, uforanderlig,
Stor, naadig uden ende,
Mod dem, som ret af hiertet sig
Fra syndens vey omvende. 190
O! store JEsu &c.

9. Hand er et væsen, reent og ret,
Høyst salig evig bliver,
Et evigt og enfoldigt eet,
Som ingen pen beskriver.
O! store JEsu &c.

10. Hand er sig selv et paradiis,
Uendelig fornøyet,
Hand er sig selv til evig pris,
Og i sig selv ophøyet.
O! store JEsu &c.

11. Hvad synger jeg, som ey engang
Hans høyhed ret kand kiende,

6, 4: *hiertets*; *Hiertens Ec. 8, 4: syndens*; *Syndens Ec. 11, 1: synger*; *stunger Ec. 12-3.*

6, 2; Mt. 18, 20. — 6, 8: jfr. nr. 44, 1, 4. — 7, 4: jfr. 2. Kor. 1, 19-20. — 9, 3: *enfoldig*
usammensat.

End sige sette det i sang,
Som er foruden ende,
Dog bliver JEsu herlighed,
Et himmerig at glædes ved.

Nr. 94.

Med Bort i kledelige Tanker.

Søde JEsu! hvilken flid
Har du gjort dig dag og nat,
At du kunde faae mig fast,
Før jeg kiendte naadens tid,
At du kunde redde mig
Fra at døe evindelig.

2. At din herlighed og pragt
Har du ikke tænkt oppaa,
Naar du mig kun kunde faae,
Trængsel, armod og foragt
Løb du villig ind udi
For min arme siel at frie.

3. Du forlodst din himmel-sal,
Tog et hyrde-embed paa,
Lod din konge-krone staae,
Treffede et selsomt val,
Sielen er det, som du til
Bruud og dronning have vil.

4. Det er derforuden sandt,
At du dig opofre lod,

11, 3: *end sige]* end siden EcD.
Nr. 94. EcD-3. 3, 1: *forlodst]* forlod. 46 2. 3, 4: *selsomt]* selsom. EcD-3. 4, 1: *derforuden]* diss foruden Ec.

11, 4; *som* viser tillage på *det*.
Nr. 94. Oversættelse: Liebster JESU! was für mñh', J. Scheffler, Schr. s. 390. —
1, 4: *for jeg kiendte naadens tid!* for jeg forstod betydningen af nådens tid, jfr.
Lk. 19, 44; økningen bører til 1, 1-2, ikke til 1, 3 (orig.: Liebster Jesu! was für
mñh' Host du rñh' auf mich gewandt, Eh' ich dich je halb' erkant). — V, 2-4:
2. Kor. 8, 9; Fil. 2, 6-8. — S, 2: Joh. 10, 11.